

О. Тогазъ Іуда който го прѣдаде, като видѣ че бѣ осъденъ, раская ся и върнѣ тридесетъ-тѣ сребърници на първосвященници-ты и старѣйшины-ты, и казуваше, Съгрѣшихъ че прѣдадохъ кръвъ неповиннѣ. А тѣ рекохъ, Намъ що ни е? гледай ты. И като хвърли сребърници-ты въ храмъ-тѣ излѣзе и отиде та ся обѣси, Ст. 3—5.

П. Каква разлика има между раскаяніе-то Іудино и Петрово-то?

О. Іуда нѣмаше искреннѣ любовъ къмъ Христа; и тѣй раскаяніе-то му го докара само въ отчаяніе, и отчаяніе-то въ самоубійство; а Петръ който обичаше искрено Спасителя си, “плака горко” за грѣхъ-тѣ си, търсей и намѣри прощеніе, и живѣ да слугува вѣрно на Христа въ проповѣданіе-то на Евангеліе-то.

П. Това което тука ся казува че *ся обѣси* Іуда противно ли е на онова което намѣруваме въ Дѣян. 1; 18, че “като паднѣ на очи-тѣ си, просѣднѣ ся прѣзъ срѣдъ, и истекохъ всички-ты му чрѣва”?

О. Не е; защото вѣроятно е че подиръ обѣсване-то му или вжже-то или клонъ-тѣ ся счупи, и той паднѣ; и ако ся това случи въ истѣтъ грѣнчарскѣ нивѣ, това можаше лесно да стане една причина за купуване-то на онѣзи нивѣ, и за наименоване-то *Крѣвна нива*. Ветхата “Грѣнчарска порта” бѣше отъ кждѣ Енномовый-тѣ долъ. Іер. 19; 2.

П. Що видимъ въ отвѣтъ-тѣ на първосвященници-ты и старѣйшины-ты?

О. Видимъ едно студено бесчувствіе, което показува колко бѣше всичкый-тѣ Іудейскый народъ растлѣнъ и готовъ за погубване. Тѣ бѣхъ рѣшили за смъртъ-тѣ на Іисуса, и не ги обличаваше съвѣсть-та заради срѣдства-та които трѣбуваше да употрѣбятъ.